

Der Landsknecht. Liederzyklus (H. Reder)
Värvingen. Sångcykel (Übers. anon.)

1. Verschmähte Liebe
Försmådd kärlek

Moderato M.M. ♩ = 84

Stockholm 10. Juni 1859

Die
Ren

Son - ne strahl - te im Mor - gen - glanz und grüss - te mit lich - tem Schein ein
mor - gon - so - len spred sin glans och bäl - sa - de dal och skog, en

Mäd - chen, das im Myr - ten - kranz zur Kir - che trat hin - ein.
flic - ka prydd med myr - ten - kranz till kyr - kan vä - gen tog,

Wie klan - gen die Glock - ken so hell! Sie trug ein li - lien -
vid kloc - kor - nas bär - li - ga klang. Hon bar en klän - ning

pp

p

cresc.

16 *decresc.*

weiss Ge-wand und Ros - ma - rin im Haar, und schritt, den Lieb - sten
 vit som snö, i bår - ret ros - ma - rin, och äl - skarn slöt sig

20

an der Hand, zum Pfar - rer am Al - tar. Wie klan - gen die
 till sin mö och gick i ko - ret in vid kloc - kor - nas

24

Glok - ken so hell! Sie tausch - te lä - chelnd ih - ren Ring, als
 bår - li - ga klang. Hon rin - gen böt med strå - lan - de blick, då

28

leis' ein Seuf - zer klang, und aus der Kirch' ein Bur - sche ging, dem
 tyst en suck där ljöd. Ur kyr - kan ut en yng - ling gick i

fast das Herz zer - sprang. Wie klan - gen die Glock - ken so hell!
sorg och bjär - te - nöd vid kloc - kor - nas bär - li - ga klang.

2. Klage Klagan

Stockholm 10. Juni 1859

Andante M.M. ♩ = 72

Was hilft denn wohl auf Er - den gen Her - ze - leid und Not? Was
Vad hjäl - per väl på jor - den mot bjär - te - sorg och nöd? Vad

hilft denn wohl auf Er - den gen Her - ze - leid und Not? "Da
bjäl - per väl på jor - den mot bjär - te - sorg och nöd? "Där -

9

ist kein Kraut ge - wach - sen, da hilft al - lein, al - lein der Tod. Da
 för finns in - gen bal - sam, där hjäl - per en - dast, en - dast död. Där-

13 *cresc.* - - - *f* - - - *dim.* - - - *rit.* *p*

ist kein Kraut ge - wach - sen, da hilft al - lein, al - lein der Tod." Und
 för finns in - gen bal - sam, där hjäl - per en - dast, en - dast död." Och

cresc. - - - *f* - - - *dim.* - - - *rit.* *p*

17 *a tempo*

ist kein Kraut ge - wach - sen, und hilft al - lein der Tod, will
 fin - nes in - gen bal - sam, och hjäl - per en - dast död, så

a tempo

21 *ritard.* - - - *dim.* - - -

ich ein Rei - ter wer - den noch vor, noch vor dem Mor - gen - rot.
 vill sol - dat jag bli - va ren in - nan, in - nan mor - gon gryr.

ritard. - - - *dim.* - - -

3. Die Werbung Värvingen

Allegro M.M. ♩ = 112

Stockholm 12. Juni 1859

p

Es kommt ein blei - cher Bursch ge -
En gos - se blek om kin - den

5

schrit - ten spät a - bends noch ins Wer - be - zelt. "Ge - stren - ger Herr, ich wollt' Euch
trä - der mot kväll'n in i kap - te - nens tält. "Ack, strän - ga ber - re, jag er

9

più lento *f tempo I*

bit - ten, dass ich dürft' rei - ten mit ins Feld." Der Haupt - mann tät den Schnurrbart
be - der, lät mig få föl - ja er i fält!" Kap - te - nen barskt mus - ta - schen

13

strei - chen, denn ihm ge - fällt das jun - ge Blut. "Ich will dir wohl das Hand - geld
vri - der, ban tyc - ker om den un - ge sven. "Jag u - ti mor - gon, när jag

17

rei - chen, ein Sträuss-lein stek - ken auf den Hut. Du sollst ein bra - ver Rei - ter
stri - der, dig ger en plats bland mi - na män! När du en tap - per knekt är

21

wer - den und rei - ten mit ins grü - ne Feld. Was Schön' - res gibt es nicht auf
vor - den, du ryc - ker ut på ä - rans fält. Det givs ej bätt - re lott på

25

Er - den, was Lus - tig' - res nicht auf der Welt. Was Schön' - res gibt es nicht auf
jor - den, ej nå - gon-ting så skönt, så sällt! Det givs ej bätt - re lott på

cresc. *f*

29

Er - den, was Lus - tig' - res nicht auf der Welt. Was Schön' - res gibt es nicht auf
jor - den, ej nå - gon-ting så skönt, så sällt! Det givs ej bätt - re lott på

ff

ritard. *a tempo*

Er - den, was Lus - tig' - res nicht auf, nicht auf der Welt." "Ach,
 jor - den, ej nä - gon - ting så skönt, så skönt, så sällt!" "Ack,

da - rum bin ich nicht ge - kom - men, ich hab' ganz and' - re Ding im
 det - ta mål jag ej sökt bin - na, belt an - nat i mitt bopp jag

p

f *più lento*

Sinn: der Er - den Lust mag mir nicht from - men, das Ster - ben nur ist mein, ist
 säg: ej jor - dens fröjd jag sö - ker vin - na, blott dö - den, dö - den lig - ger

più lento

dim. [*tempo I*]

mein Ge - winn!"
 i min båg!"

[*dim.*] [*p*] *tempo I* *rit.*

4. In der Schlacht I striden

Allegro M.M. ♩ = 132

Stockholm 13. Juni 1859

The musical score is written for voice and piano. It begins with a piano introduction in the bass clef, marked *pp*, featuring a rhythmic pattern of eighth notes and quarter notes. The tempo is Allegro M.M. at 132 beats per minute. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 12/8. The score is divided into systems, with measure numbers 4, 7, and 10 indicated at the start of the vocal lines.

System 1 (Measures 4-6):

Es hal - ten im Fel - de der Rei - ter Reih'n, Gra -
 Och ryt - ta - re-ska - ror där sprän - ga fram, gra -

System 2 (Measures 7-9):

na - ten und Ku - geln schla - gen ein und reis - sen die
 na - ter och ku - lor, moln av damm stor nöd i dess

System 3 (Measures 10-12):

Glie - - - der, die Glie - der dar -
 le - - - der, dess le - der ut -

The piano accompaniment includes various dynamics such as *fp* (fortissimo piano) and features complex textures with sixteenth and thirty-second notes in the right hand and block chords in the left hand.

nie - - - der, dar-
bre - - - der, ut -

nie - der. Die hal - ten ge - hor - sam und
bre - der. De hâl - la sig sâk - ra i

steh'n ge - bannt und fas - sen nur fe - ster das
kri - gets brand och fat - ta sâ hur - tigt

Schwert zur Hand, zur Stun - - - de, zur
svâr - det i hand, ty seg - - - ra, ja

20

Stun - de, zur rech - ten, zu fech - ten. Da schal - let des O - berst ge -
 seg - ra vill al - la, ej fal - la. Dã dã - nar kap - te - nens

23

wal - ti - ger Ruf, die Er - de er - dröhnt von der Ros - se Huf,
 väl - di - ga rop, och mar - ken den gun - gar av hä - stars bop,

26

die Rei - ter, die schwin - - - gen,
 och ryt - tarn syns svin - - - ga,

28

die schwin - gen die Klin - - - gen.
 syns svin - ga sin klin - - - ga.

Trom-
Trum-

ff

33

pe - ten, die schmet - tern mit hel - lem Klang und
 pe - ter - na smatt - ra med klin - gan - de ton och

p

f

35

wek - ken im Her - zen den wil - len Drang, her,
 styr - ka nu bjär - tat i be - li - ga tron fram -

37

her! um das Ster - ben zu wer - - - zu - ben, her,
 åt e - mot ö - den och dö - - - den, fram -

trem.

8

39 *ff*

her! um das Ster - ben zu wer - - ben.
 ät e - mot ö - den och dö - - den.

trem.

ff

41

mp

43

Es
Fram-

46

star - ret ent - ge - - gen ein Lan - zen - wald, den
 för dem sig re - ser en skog av spjut, men

bre - chen die Rei - ter mit Sturm - ge - walt.
stri - den de bål - la bård - nac - kat ut,

Es lie - gen am Bo - den,
och blod där ej try - ter.

am Bo - den die To - ten.
ej try - ter men fly - ter.

Da
Då

56 *marc.*

ju - beln die Tap - fern Vik - to - ri - a, da ju - beln die Tap - fern Vik -
jub - la de tapp - ra Vik - to - ri - a, då jub - la de tapp - ra Vik -

marc.

59

to - ri - a! Doch liegt in dem San - de
to - ri - a! Men dö - den i stri - den

mf *p*

62

gar man - cher da, zer - stampft von den Rossen, er -
sitt by - te vill ba och män - gen den bunnit och

dim. e rit.

65

schos - sen.
fun - nit.

pp

5. Scheiden Avsked

Moderato M.M. ♩ = 100

Stockholm 13. Juni 1859

Lebt wohl, Kam'-ra - den rings um - her, mein Herz - blut fließt da -
 Lev väl, kam - ra - ter, allt är slut, jag rett mig blo - dig

4
 hin. Ich kann mit euch nicht rei - ten mehr, der Tod ist mein Ge -
 bädd. Nu bar jag änt - ligt käm - pat ut, att dö är jag be -

8
 winn. Deckt mich nur mit der Fah - ne zu, die ich so treu - e
 redd. Fa - nan jag u - ti stri - den bar, som var mitt ö - gas

p
pp trem.

12

f

trug; für ei - nes Fähn - richs letz - te Ruh ist sie der Deck' ge -
fröjd, till svep - duk jag mig ön - skat bar, med den jag dör så

16

mf

nug. Und wenn die Fahn' im Kamp - fe wallt, ge - den - ket
nöjd. Och när med den till strids I gån, så tänk på

[mf] sost.

20

al - le mein; lieg ich im Grab auch starr und kalt, werd' ich doch bei ihr
e - der vän, som, fast i grav där o - van-från skall min - nas ben - ne

24

dolce

sein. Und eins noch will ich euch ge - steh'n, was mir den Tod ver -
än. Ack, ett det är som gör min väg till dö - - den ljuv och

dolce

süst:
mild.

Sollt' ei - ner je die ei - ne seh'n, sei sie von
Om nä - gon ben - ne ser, så säg: för mig stod

ritard.

32

f *p a tempo*

mir ge - grüsst. Lebt wohl, Kam'ra - den rings um - her, mein
ben - nes bild, Lev väl, kam-ra - ter, allt är slut, jag

p a tempo

36

Herz - blut fließt da - hin. Ich kann mit euch nicht rei - ten mehr, der
rett mig blo - dig bädd. Nu bar jag änt - ligt käm - pat ut, att

40

Tod ist mein Ge - winn, ist mein Ge - winn.
dö är jag be - redd, är jag be - redd.

dim. *pp*

6. Das Grab Graven

Andante M. M. ♩ = 76

Stockholm 13. Juni 1859

p *sost.*

In - mit - ten auf dem Feld, auf
Up - på det vi - da fält, där

pp *p* *sost.*

5

f *p*

dem der Held ge - fal - len, drei dump - fe Sal - ven knal - len, ja knal - len, in -
un - ger - sven sågs fal - la, tre do - va sal - vor knal - la, ja knal - la, up -

10

mit - ten auf dem Feld. Im Feld zum Gruss ins Grab, das kühl be - deckt den
på det vi - da fält. Till av - sked vid den grav, där bjäl - ten nu får

15

f

Strei - ter, weint man - cher treu - e Rei - ter, ja Rei - ter, im Feld zum Gruss ins
vi - la, kam - rat och vän syns i - la, ja i - la, att grå - ta på bans

20

Grab. Im Grab ist Fried und Ruh, da schlum - mern al - le
grav. I grav är frid och ro, där slum - rar var - je

24

f

Her - zen, be - freit von Leid und Schmer - zen, ja Schmer - zen, im
bjär - ta, nu löst från sorg och smär - ta, ja smär - ta, i

28

ritard.

Grab ist Fried und Ruh!
grav är frid och ro!

pp [*la tempo*]

ff